

تفریح ما در مسیحیت کمک به فقرا بود

لطفا خودتان را معرفی کنید.

من ولوری آدامز از کشور سریلانکا هستم که تلفظ درستش سریلانکا است .
ما یک جزیره هستیم که حدود هشت ساعت با اندونزی فاصله داریم .

جمعیت و شغل غالب سریلانکایی ها چه هست ؟

جمعیتی حدود 24 میلیون نفر و شغل مردم آنجا گوناگون است . کشاورزی ،
کار دستی و صنعت .

خانم ها چه می کنند ؟

در شهر یک عده سر کار می روند اما در روستا با چوب و پوست نارگیل صنایع
دستی درست می کنند

خانم آدامز خانواده های سریلانکایی پر جمعیت هستند ؟

مثل ایران است قدیم شش و هفت تا فرزند اما الان یکی و دو تا . ما خودمان
هفت نفر بودیم . چهار برادر و سه خواهر که یکی از آنها را از دست دادیم .

آنها کجا زندگی می کنند ؟

هیچ کدام سریلانکا زندگی نمی کنند . همه به کشور های دیگر رفته اند . من
نیز به ایران آمدم . جوانان وقتی بزرگ می شوند دوست دارند بهتر زندگی
کنند ، به همین خاطر مهاجرت کردند .

البته ما دائما در تماس هستیم و سالی یک بار در خانه پدری دور هم جمع می
شویم . پدرم حدود نود سال و مادرم حدود هشتاد سال دارند . معمولا در
تاریخ تولد آنها و یا سالگرد ازدواجشان در آنجا جمع می شویم .

آنها یازده نوه دارند که من بیشترین آنها را دارم یعنی چهار تا .

خانم ولوری تفریح شما در سریلانکا چه بود ؟

ما در زمان مدرسه مسیحی بودیم مدیر ما یک خواهر روحانی بود به همین خاطر مذهبی بار آمادیم و در برنامه های مدرسه شرکت می کردیم ، مثل تاثیر و کمک به فقیر ها .

رابطه با خانوادتان چگونه بود؟

خوب بود چون ما در کشورمان با مسلمانان خیلی رابطه داشتیم . من از بچگی به مادرم می گفتم اوّما ! همه می گفتند مگر این بچه مسلمان هست ؟ این ادامه داشت تا 13 سالگی آنجا متوجه شدم که بقیه مادرشان را چیز دیگری صدا می کنند .

خانم ولوری آدامز دین شما چی بود ؟

من کاتولیک بودم . البته مردم سریلانکا بودایی اند ، هندو ، مسیحی و مسلمانان در رتبه های بعدی هستند.

سریلانکا را به چه چیز می شناسند ؟

با چای سیلان و توریستی بودنش . مردم آنها نیز مثل ایران خیلی مهمان نوازند .

کجای سریلانکا خیلی خاطره دارید؟

جای خصوصی ندارم اما بیشتر با خانواده بودیم . ما زیاد دریا نمی رویم .

تفریح ما در مسیحیت کمک به فقرا بود

لطفا خودتان را معرفی کنید.

من ولوری آدامز از کشور سریلانکا هستم که تلفظ درستش سریلانکا است . ما یک جزیره هستیم که حدود هشت ساعت با اندونزی فاصله داریم .

جمعیت و شغل غالب سریلانکایی ها چه هست ؟

جمعیتی حدود 24 میلیون نفر و شغل مردم آنجا گوناگون است . کشاورزی , کار دستی و صنعت .

خانم ها چه می کنند ؟

در شهر یک عده سر کار می روند اما در روستا با چوب و پوست نارگیل صنایع دستی درست می کنند

خانم آدامز خانواده های سریلانکایی پر جمعیت هستند ؟

مثل ایران است قدیم شش و هفت تا فرزند اما الان یکی و دو تا . ما خودمان هفت نفر بودیم . چهار برادر و سه خواهر که یکی از آنها را از دست دادیم .

آنها کجا زندگی می کنند ؟

هیچ کدام سریلانکا زندگی نمی کنند . همه به کشور های دیگر رفته اند . من نیز به ایران آمدم . جوانان وقتی بزرگ می شوند دوست دارند بهتر زندگی کنند , به همین خاطر مهاجرت کردند .

البته ما دائما در تماس هستیم و سالی یک بار در خانه پدری دور هم جمع می شویم . پدرم حدود نود سال و مادرم حدود هشتاد سال دارند . معمولا در تاریخ تولد آنها و یا سالگرد ازدواجشان در آنجا جمع می شویم .

آنها یازده نوه دارند که من بیشترین آنها را دارم یعنی چهار تا .

خانم ولوری تفریح شما در سریلانکا چه بود ؟

ما در زمان مدرسه مسیحی بودیم مدیر ما یک خواهر روحانی بود به همین خاطر مذهبی بار آمديم و در برنامه های مدرسه شرکت می کردیم , مثل تئاتر و کمک به فقیر ها .

رابطه با خانوادتان چگونه بود؟

خوب بود چون ما در کشورمان با مسلمانان خیلی رابطه داشتیم . من از بچگی به مادرم می گفتم اوّمّا ! همه می گفتند مگر این بچه مسلمان هست ؟ این ادامه داشت تا 13 سالگی آنجا متوجه شدم که بقیه مادرشان را چیز دیگری صدا می کنند .

خانم ولوری آدامز دین شما چی بود ؟

من کاتولیک بودم . البته مردم سریلانکا بودایی اند ، هندو ، مسیحی و مسلمانان در رتبه های بعدی هستند.

سریلانکا را به چه چیز می شناسند ؟

با چای سیلان و توریستی بودنش . مردم آنها نیز مثل ایران خیلی مهمان نوازند .

کجای سریلانکا خیلی خاطره دارید؟

جای بخصوصی ندارم اما بیشتر با خانواده بودیم . ما زیاد دریا نمی رویم .